

[Statsministeren]

været så venlige at sende mig en indbydelse til igen at aflægge officielt besøg i Grønland, og i den uge, jeg er deroppe, glæder jeg mig til at føre mange samtaler også om disse temaer med de grønlandske politikere.

Hr. Jacob Lindenskov gav os en skildring af Færøernes nok så vanskelige økonomiske situation. Færøerne er jo ganske som Grønland i høj grad afhængig af fiskeforekomsterne og fiskemulighederne, og vi er alle opmærksom på, at der har været svigt på nogle væsentlige områder for Færøerne. Det har der i og for sig også været for Grønland, og det hænger sammen med, hvordan det går med torsken, som er den helt, helt afgørende fiskeart i disse farvande. Det er vi opmærksom på, og vi arbejder tæt sammen om det også i forhold til Færøerne og håber, at de færøske politikere kommer igen med gode løsninger i den kommende tid.

Fru Helle Degn tog ordet i dag – og jeg synes, det var overordentlig berettiget – for særlig at henlede opmærksomheden på de mange aftaler på uddannelsesområdet, som ikke mindst i denne folketingssamling er blevet virkeliggjort. Der ligger et kæmpemæssigt arbejde forud, det har været svære temaer, og der har slet ikke været fuldstændig enighed til at begynde med, men der blev det altså til sidst. Vi har fået mange gode reformer i hele vores uddannelsessektor, og regeringen er taknemlig for, at så mange af Folketingets partier har vist så virkelig god vilje, at det kunne lykkes. Jeg er sikker på, at vi gør vore uddannelsesinstitutioner og navnlig deres kunder, de unge, som har brug for dem, en stor tjeneste ved, at vi nu har overkommet vore forskelligartede synspunkter og skabt nogle gode resultater.

Hr. Tom Behnke var inde på gebyrproblemerne, som nu er genstand for en vurdering og en undersøgelse, og rejste spørgsmålet, om man kunne påregne, at der ville blive tale om retshjælp eller fri proces, dersom nogle måtte ønske at anlægge sag ved domstolene mod den danske stat.

Jeg kan sige om det, at vi jo her i landet – og det er godt – har en meget liberal og publikumshjælpssom ordning om fri proces. Den er naturligvis efter de eksisterende regler til rådighed, dersom nogen i denne sags anledning måtte melde sig. Jeg mener, jeg ville handle forkert over for mit høje embede, dersom jeg foranlediget af hr. Tom Behnkes spørgsmål på

stående fod bogstavelig talt i dette øjeblik gav et konkret tilsagn. Tilsagnet må være i overensstemmelse med gældende praksis, og det er Justitsministeriet, der varetager dette.

Fru Charlotte Enevoldsen var på talerstolen i dag og holdt en tale i en interessant position – synes jeg – om den nye styrelseslov, for fru Charlotte Enevoldsen meldte sig som bruger, og det er godt, at det kan ske også her på stedet. Fru Charlotte Enevoldsen havde store forventninger til den nye styrelseslov – det tror jeg vi alle har – men gjorde også opmærksom på, at der er ting uden for lovens system, som formentlig kan forbedres ikke mindst med henblik på at undgå, at mange unge, fordi de ikke er velorienterede nok eller af andre grunde, kommer til at foretage et fejlvalg. Det kan være ubehageligt for dem selv, fordi de måske spilder tid, men det betyder også, at pladser i uddannelsessystemet beslægtedes, og at for få kommer igennem. Det hørte jeg undervisningsministeren, hvilket ikke overraskede mig, klart noterede sig som en problemstilling, der skal arbejdes videre med.

Ellers vil jeg sige, at vi som så ofte før har gennemlevet en meget lang dags debat, og jeg kan såmænd snart ikke huske, hvad det egentlig var, jeg sagde i morges, da jeg indledte den. Jo, det kan jeg godt, for jeg har jo manuskriptet. Det, jeg mener med denne ejendommelige vending, er, at debatten har bevæget sig viden om, og jeg kommer jo ikke uden om den erkendelse, at enkelte, der har taget ordet, har udtrykt sig fuldstændig uden hensyn til det, jeg sagde i morges (*munterhed*), og sådan må det jo også være under sådan en stor, bred afslutningsdebat.

Men det, jeg har lyst til at sige, er, at debatten i dag har været anderledes end så ofte før, helt anderledes, og det har jo navnlig sin begrundelse i, at vi alle er under stærk indflydelse af det, vi oplevede for nylig, nemlig kampagnen omkring den nye EF-traktat, folkestemningen og dens resultat. Det er vi naturligt alle optaget af også i denne stund, og det gælder både dem, der anbefalede et nej, og os, der anbefalede et ja. Det har givet os en anderledes debat.

Nu kunne det være fristende, at jeg så indskrænkede mig til at sige tak for nu og god sommer, men det ville til gengæld være for lidt. Jeg har tydeligt i debatten i dag kunnet regi-